

Сергій БРАГА,
головний редактор газети
«Урядовий кур'єр»

ПОЛІТИЧНІ ЗМІНИ В ЄВРОПІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ В «УРЯДОВОМ КУР'ЄРІ»

Анотація. У статті автор аналізує політичний сезон 2018 року в Європі. Висвітлює напрями українського національного інтересу. Описує специфіку відносин України та Європейського Союзу. Досліджує функціонування зони вільної торгівлі та дії безвізового режиму. Розкриває зміст співпраці Україна та НАТО, та аналізує перспективи членства України у Європейському Союзі.

Значну увагу автор приділяє висвітленню міжнародних подій на шпальтах видання «Урядовий кур'єр», окреслюючи теми, яким журналісти видання приділили особливу увагу.

Ключові слова: Європейський Союз, саміт НАТО, «українське питання», діалог.

2018 рік приніс політичному сезону в Європі чимало несподіванок, які стосувалися українських національних інтересів. Перипетії українсько-Є-Сівських відносин, функціонування зони вільної торгівлі та дія безвізового режиму, співпраця Україна–НАТО – руку на пульсі всіх цих подій тримав «Урядовий Кур'єр».

Цей рік почався з того, що Європейський Союз продовжив дію санкцій щодо Російської Федерації за порушення територіальної цілісності нашої держави. Тема була надзвичайно актуальною, оскільки поява в лавах Євросоюзу скептиків та тих, хто був за діалог із Росією, хоча й повільно, однак збільшується. Тому «санкційна» тематика набула особливого звучання на шпальтах нашої газети. Виникнення проблем у відносинах України з Угорщиною, перемога правих в Італії, які закріпили в політичній угоді мету домогтися зняття санкцій із країни-агресора лише утвердили відцентрові позиції всередині Євросоюзу. Однак «санкційний режим» було збережено в повному обсязі, що підтвердили останні рішення Ради

ЄС від початку вересня цього року. Ми й надалі будемо відслідковувати цю надзвичайно актуальну тематику. Справді важливим є забезпечення неухильного дотримання Європейським Союзом та компаніями держав-членів ЄС політики невизнання та санкційного режиму проти Російської Федерації у зв'язку з анексією Росією Кримського півострова, будівництвом Керченського мосту, упередженням прецеденту «Siemens» з іншими компаніями ЄС.

Нам цього року було цікаво аналізувати процеси, які відбувалися навколо консолідації позиції інституцій та держав-членів ЄС на підтримання незалежності, суверенітету й територіальної цілісності України в контексті протидії тривалій агресії з боку Російської Федерації, зокрема через продовження дії та посилення пакету обмежувальних заходів ЄС проти РФ.

Цього року відбувся двадцятий ювілейний саміт Україна–ЄС – подія, про яку багато писала наша газета. На саміті було підтверджено стратегічний характер розвитку відносин із Євросоюзом, а також закріплено прагнення обох сторін і надалі розвивати діалог з ЄС щодо інтеграції України до Митного союзу ЄС, Енергетичного союзу ЄС, спільного цифрового ринку та асоціації з Шенгенською зоною (ініціатива Президента України, окреслена в липні 2017 року). Ми аналізували тему, пов'язану із діяльністю держав-членів ЄС та США для унеможливлення реалізації проекту «Північний потік-2». Було приділено багато уваги питанням функціонування безвізового режиму для українських громадян під час подорожей до Шенгенської зони. Приємно зазначити, що вже понад мільйон наших співвітчизників скористалися «безвізом», ставши щирими лобістами у європейській інтеграції України.

Саміт НАТО, який також відбувся в липні 2018 року, окреслив наші перспективи на майбутнє, а рішення США надати нам летальну зброю підтвердило, що Україна стає більш надійним і прогнозованим партнером Західних держав. До речі, сам «Мінський процес», участь Спецпредставника США Курта Уолкера в цьому процесі, активна позиція конгресу Сполучених Штатів щодо зміцнення санкційної політики щодо Росії були під пильним поглядом журналістів «Урядового Кур'єра».

А що ж нас чекає в перспективі?

Одним із найбільш помітних чинників, які вплинуть на життя провідних європейських держав – Німеччини, Франції, Іспанії, Італії – стане початок передвиборної кампанії до Європейського Парламенту. І хоч вибори заплановані на травень 2019 року, їхнє дихання вже відчувають у Берліні, Парижі Мадриді, Римі та Брюсселі. Провідні політичні партії, як-от Європейська народна партія, активно долучилися до передвиборчих перегонів, старт яким дав Президент Європейської комісії пан Юнкер, виступивши 12 вересня 2018 року з промовою щодо майбутнього Євросоюзу.

Цей виступ був для Юнкера як Президента Єврокомісії останнім, тому більшість часу він присвятив аналізу досягнень та окресленню перспектив розвитку континенту на найближче майбутнє. Показово, що тема України та російської військової агресії жодного разу не прозвучала у виступі Юнкера, натомість увага була присвячена Африканському континенту та Балканам. Після запитань, які поставили Президенту Єврокомісії голови політичних фракцій Європарламенту, стало зрозумілим, що розігрувати «українську» чи «російську» карти у виборчій кампанії не поспішають.

За браком уваги до нашої держави і ховається певна небезпека. Починаючи з 2014 року Україна та «українське питання» й надалі перебуває в центрі уваги Європейського Парламенту – інституції, яка залишалася активною і послідовною у підтриманні України, її європейських прагненнях та заходах із протидії тривалій російській агресії проти нашої держави. Амбітністю своєї позиції щодо України та агресивної політики Росії, Європарламент зазвичай виходив за межі, на відміну від стриманіших кроків інших інституцій ЄС, створюючи на останніх відповідний політичний тиск та стимулюючи підтримання високого рівня уваги до важливих для України питань на порядку денному ЄС. «Українське питання» з домінантним та сприятливим ставленням системно було присутнє в роботі пленарних сесій, робочих і неформальних органів, діяльності керівництва Парламенту та деяких депутатів і їхніх груп.

Наближення активної фази передвиборчої кампанії починає змінювати ставлення європейських депутатів до України. Мова поки що не йде про «охолодження» у відносинах, проте відчутні спроби Росії розхитати єдність ЄС у питанні підтримання України за допомогою маргінальних радикальних політичних груп ЄП.

До російського впливу також додається факт виходу Великої Британії зі складу Євросоюзу та, як наслідок, неучасть у виборах до Європарламенту. 7 лютого 2018 року Європарламент ухвалив Резолюцію, згідно з якою кількість депутатів ЄП було скорочено з 751 до 705. Такий крок було зумовлено передусім виходом Британії з ЄС та звільненням відповідно до своєї квоти (73 місця) у Європарламенті. Незаповнених 46 місць було запропоновано залишити «в резерві» для майбутніх членів Європарламенту, решту 27 буде розподілено серед 14 держав-членів, які не мають «достатнього» представництва в ЄП. Ідею, запропоновану Президентом Франції Еммануелем Макроном та підтримувану багатьма членами в ЄП щодо заповнення 73 звільнених місць членами ЄП, обраними за списком загально-європейського виборчого округу, Європарламент не підтримав.

Отже, вихід Британії справді може вплинути на «український файл» в майбутньому складі Європарламенту. Тому нас чекають нові політичні часи.

POLITICAL CHANGES IN EUROPE AND EUROPEAN INTEGRATION IN URIADOVYI KURIER

Abstract. The author analyses political season of the year 2018 in Europe. Notably, it is stated that the year has begun with the fact that the European Union extended sanctions against the Russian Federation for violating the territorial integrity of our state. In addition, the author outlines areas of Ukrainian national interest. He describes the intricacy in relations between Ukraine and the European Union. It is claimed that strategic nature of development of relations with the European Union has been affirmed during the Ukraine–EU Summit, which also strengthened the desire of both parties to develop further the dialogue with the EU regarding Ukraine’s integration into the EU Customs Union, the EU Energy Union, the Common Digital Market as well as the association with the Schengen Area. The author describes how the free trade zone and visa free regime function. It is clarified that currently more than a million of our fellow citizens take advantage of the visa free regime and have become sincere supporters of the European integration of Ukraine. The author also reveals the essence of cooperation between Ukraine and NATO.

Keywords: European Union, NATO Summit, “Ukrainian issue”, dialogue.